

A Fővárosi Ítéltábla dr. Bezilla Katalin ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Szalay Géza ügyvéd által képviselt alperes ellen készfizető kezesi felelősségen alapuló tartozás megfizetése iránt indított perében a Pest Megyei Bíróság 2011. szeptember 23. napján kelt 2.G.40.268/2010/18. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 640.000,- (Hatszáznegyvenezer) Ft másodfokú ügyvédi munkadíjat.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes németországi székhelyű cég, tevékenységi köre - többek között - gépjármű tulajdonosok üzemanyagokkal történő iparszerű ellátása, iparszerű áru- és személyi forgalom menet közbeni tankolásának ellátása, valamint az összes ezzel összefüggő ügylet lebonyolítása.

A felperes és az ... Kft., akinek az ügyvezetője az alperes, 2008. február 26-án kártyaigénylésről írtak alá megállapodást. Az általános üzleti feltétek szerint az üzleti kapcsolat a benyújtott igénylőlap felperes általi elfogadásával jön létre, amely tényről a felperes 30 napon belül írásban értesíti a vevőt az igényelt kártyák megküldésével egyidejűleg.

Budapesten, 2008. szeptember 29-i keltezésű készfizető kezességvállalási szerződésben szerződő felekként a felperes és az alperes került feltüntetésre, az alperes kezesként. Az 1. pont szerint a kezes kijelentette, hogy tudomással bír arról, hogy a felperes és az ... Kft. között 2008. április 1. napjától szerződéses üzleti kapcsolat áll fenn. E szerződés alapján igénybe vett szolgáltatások kiegyenlítése

utólagos fizetéssel történik az ügyfél részéről. A kezes kijelentette és elismerte, hogy a szerződések egy példányával rendelkezik, és azok tartalmát teljes egészében megismerte. A 2. pont szerint a kezes a felperesi kft.-vel szembeni több, mint 10 napja lejárt számlákból adódó tartozás teljes tőkeösszeg és járulékai erejéig készfizető kezességet vállal.

A felperes az elsőfokú bíróságra 2010. március 12-én benyújtott, fizetési meghagyásból ellentmondás folytán perré alakult eljárásban, módosított keresetében az alperest 122.876,59,- EUR, ennek 2009. október 12-től a kifizetés napjáig a 2000/35/EK Irányelv 3. cikk (1) bekezdés d) pontja szerinti mértékű késedelmi kamata és perköltség megfizetésére kérte kötelezni.

Hivatkozott a 2009. szeptember 29-én kelt készfizető kezesi megállapodásra, továbbá arra, hogy a kezes az ... Kft. által felhalmozott tartozásokat többszöri felszólítás ellenére sem fizette ki.

Az alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének az elutasítását és perköltségben történő marasztalását kérte, vitatva annak jogalapját és összegszerűségét is.

Arra hivatkozott, hogy közte és a felperes között érvényes kezességvállalási szerződés nem jött létre, mivel a kezességvállalási szerződést nem az alperes írta alá.

A Pest Megyei Bíróság a 2011. szeptember 23. napján kelt 2.G.40.268/2010/18. számú ítéletében a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 1.280.000,- Ft perköltséget.

Határozata indokolásában rögzítette, hogy a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján a 2011. január 17-i tárgyaláson a feleket tájékoztatta a bizonyítandó tényekről. A Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felperest terhelte a bizonyítás abban a tekintetben, hogy a 2008. szeptember 29-én kelt, a készfizető kezességvállalási szerződésen szereplő aláírás alperes neve alperestől származik.

Dr. ... igazságügyi írásszakértő a szakvéleményében úgy foglalt állást, hogy ezen a szerződésen szereplő aláírás nem alperes neve alperestől származik. A szakvélemény részletesen kifejtette, hogy a vitatott aláírás grafikai ismérvei eltérnek az alperestől származó aláírásminták részletes sajátosságait kifejező mutatók halmazától. A szakvélemény szerint a vitatott aláírás az ún. utánzásos hamisítás tipikus jegyeit mutatja, az aláírás idegenkezűsége utal. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a készfizető kezességvállalási szerződést az alperes írta alá.

A Pp. 206. § (1) bekezdése alapján a szakvéleményre tekintettel nem fogadta el bizonyítékként ... és ... tanúvallomását.

Figyelemmel arra, hogy a Ptk. 272. § (2) bekezdése szerint kezességet csak írásban lehet érvényesen vállalni, a szerződésen pedig nem az alperes aláírása szerepel, ezért a szerződés érvényesen nem jött létre a felek között, így a felperes keresetét elutasította.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben kérte annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára történő utasítását.

Megjegyezte, hogy a szakvélemény nem áll a rendelkezésére, azt az elsőfokú bíróság nem küldte meg, így nem tudja, hogy a szakértő minta alapján vagy személyesen adott minta után adta meg a véleményét. Az alperestől rengeteg aláírással rendelkeznek, amelyet előttük tett, de azok még egy szerződésen belül is jelentősen eltérnek. Tájékoztatásul néhányat a fellebbezéséhez csatolt.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe a két tanú egybehangzó nyilatkozatát sem, akik előtt valóban aláírta a szerződést az alperes.

Álláspontja továbbra is az, hogy az alperes írta alá a készfizető kezességvállalási szerződést, ezért aggályosnak tartja az elsőfokú bíróság azon döntését, hogy az aláírás nem az alperestől származik.

Hangsúlyozta, hogy a tartozás mértékének nagyságára folyamatos volt a kapcsolat az alperessel, több ízben kért a felperes biztosítékot is, több konstrukció is született a tartozás csökkentésére. Általában a szerződéskötéskor, de bizonyos esetekben az együttműködés során kérnek készfizető kezességet az ügyfelektől. Jelenleg az ügyfelek már csak készfizető kezességvállalása mellett lehetnek a rendszer tagjai.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte, annak helytálló indokaira tekintettel és a felperes másodfokú perköltség fizetésére történő kötelezését.

Hangsúlyozta, hogy a kezességvállalási szerződésen szereplő aláírás nem tőle származik, az okiratot nem ő írta alá, ezért írásbeli kezességvállalási szerződés érvényesen nem jött létre. Ezt a 2010. április 8-án előterjesztett ellentmondásban is előadta.

A kirendelt igazságügyi írásszakértő aláírásmintaként azt a hat oldal terjedelmű, vételi jog alapítására vonatkozó megállapodás minden oldalán szereplő eredeti aláírásokat használta, amely aláírásokat a magáénak ismert el, továbbá a személyi igazolványon lévő, évekkel korábbi aláírását és azokat egymással, valamint a vitatott aláírással összevetve jutott meggyőző érveléssel arra a véleményre, hogy a kezességvállalási szerződésen lévő aláírás nem tőle származik.

A felperes a szakértői véleményre az elsőfokú eljárásban nem tett észrevételt, azt nem kifogásolta, annak ellenére, hogy azt az iratokban lévő tértivevény szerint a felperesi képviselő átvette.

Az elsőfokú bíróság az igen részletes és meggyőző elemzéssel ellátott, illetve azon alapuló aggálytalan szakértői véleményre alapítottn hozott ítéletet, amelynek a jogi indokai is mindenben helytállóak. Eleget tett azon indokolási kötelezettségének is, hogy miért nem fogadta el a szakvéleményre figyelemmel a két meghallgatott tanú vallomását, a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján, mérlegelve a bizonyítékokat.

Álláspontja szerint a hatályon kívül helyezésre jelen eljárásban nincs ok.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és megalapozott jogi indokolással utasította el a felperesnek az alperes készfizető kezesi felelősségére alapított igényét.

A másodfokú bíróság a fellebbezés kapcsán teljes terjedelmében osztotta az alperes fellebbezési ellenkérelmében foglaltakat.

Helyesen hivatkozott arra az alperes, hogy a felperes jogi képviselője alaptalanul sérelmezte, hogy a szakértői vélemény a részére nem került kézbesítésre, mivel a rendelkezésre álló iratokból a másodfokú bíróság megállapította, hogy a felperes jogi képviselője 2011. július 5-én átvette a 16. sorszámú szakértői díjat megállapító végzést, a 17. sorszámú idéző végzést, valamint az írásszakértői véleményt a díjjegyzékkel együtt.

Az elsőfokú bíróság a döntését az aggálytalan igazságügyi írásszakértői szakvéleményre alapította, ezzel kapcsolatban a felperes jogi képviselőjének bizonyítási indítványa nem volt, a szakvélemény benyújtását követően kitűzött tárgyaláson nem jelent meg, nyilatkozatot nem tett.

A felperes állításával szemben az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása teljes egészében megfelel a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak, azt a másodfokú bíróság kiegészíteni nem kívánja.

Az elsőfokú bíróság nem követett el eljárási szabálysértést, ezért az ítélet hatályon kívül helyezésére nincs ok.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (2) bekezdése alapján - helytálló indokaira tekintettel - helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kell az alperes részére a másodfokú eljárásban felmerült költségét megfizetnie. A másodfokú bíróság az ügyvédi munkadíj mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján mérlegeléssel állapította meg, és figyelembe vette azt is, hogy az alperesi jogi képviselő áfa fizetésére nem köteles.

Budapest, 2012. év június hó 6. napján

Dr. Mika Ágnes sk.
a tanács elnöke

. Kurucz Zsuzsánna sk.
előadó bíró

Dr. Tibold Ágnes sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági tisztviselő

